

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** ► **M2** DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2005/35/WE
z dnia 7 września 2005 r.

w sprawie egzekwowania międzynarodowych standardów dotyczących zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia kar administracyjnych za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami ◀

► **C2** (Tekst mający znaczenie dla EOG) ◀
(Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/123/WE z dnia 21 października 2009 r.	L 280	52	27.10.2009
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3101 z dnia 27 listopada 2024 r.	L 3101	1	16.12.2024

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 87 (2005/35/WE)
► **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 66 (2005/35/WE)

▼ B▼ M2**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2005/35/WE****z dnia 7 września 2005 r.****w sprawie egzekwowania międzynarodowych standardów dotyczących
zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia kar
administracyjnych za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami**▼ C2**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**▼ M2*Artykuł 1***Cel**

1. Celem niniejszej dyrektywy jest włączenie do prawa Unii międzynarodowych standardów dotyczących zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz zapewnienie, aby każde przedsiębiorstwo odpowiedzialne lub inna osoba prawna lub fizyczna odpowiedzialna za nielegalne zrzuty substancji zanieczyszczających podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym, co ma służyć poprawie bezpieczeństwa na morzu oraz lepszej ochronie środowiska morskiego przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze statków.

2. Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjmowania, zgodnie z prawem Unii i prawem międzynarodowym, bardziej rygorystycznych środków w drodze ustanowienia kar administracyjnych lub sankcji karnych zgodnie z ich prawem krajowym.

*Artykuł 2***Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „konwencja MARPOL 73/78” oznacza podpisaną w 1973 r. Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, w tym Protokoły z 1978 r. i 1997 r. do tej konwencji, w jej aktualnej wersji;
- 2) „substancje zanieczyszczające” oznaczają substancje uregulowane w załączniku I (oleje), załączniku II (szkodliwe substancje ciekłe przewożone luzem), załączniku III (substancje szkodliwe przewożone morzem w opakowaniach), załączniku IV (ścieki ze statków) i załączniku V (odpady ze statków) do konwencji MARPOL 73/78 oraz pozostałości pochodzące z systemów oczyszczania gazów spalinowych;
- 3) „pozostałości pochodzące z systemów oczyszczania gazów spalinowych” oznaczają wszelkie materiały usunięte z wody płuczkowej lub upuszczonej wody przez układ oczyszczania, ścieki, które nie spełniają kryterium zrzutu, lub inne pozostałości usunięte z systemu oczyszczania gazów spalinowych w wyniku funkcjonowania sposobu spełniania wymogów w celu zmniejszenia emisji, określonego w prawie 4 załącznika VI do konwencji MARPOL 73/78, stosowanego jako rozwiązanie alternatywne pod względem zmniejszenia emisji w stosunku do norm określonych w prawie 14 załącznika VI do konwencji MARPOL 73/78, uwzględniając wytyczne opracowane przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO);
- 4) „zrzut” oznacza każde usunięcie substancji ze statku, niezależnie od tego, z jakiej przyczyny następuje, zgodnie z art. 2 konwencji MARPOL 73/78;

▼ M2

- 5) „statek” oznacza jednostkę pływającą jakiegokolwiek typu, niezależnie od bandery, używaną w środowisku morskim, w tym wodołoty, poduszkowce, statki podwodne oraz urządzenia pływające;
- 6) „osoba prawna” oznacza każdy podmiot prawny posiadający taki status zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, inny niż państwa, organy publiczne sprawujące władzę państwową lub międzynarodowe organizacje publiczne;
- 7) „przedsiębiorstwo” oznacza właściciela statku lub jakąkolwiek inną organizację lub osobę, taką jak zarządca lub podmiot czarterujący statek bez załogi, która przejęła od właściciela odpowiedzialność za eksploatację statku.

▼ B*Artykuł 3***Zakres zastosowania**

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się, zgodnie z prawem międzynarodowym, do zrzutów substancji zanieczyszczających na:

- a) na wodach wewnętrznych, w tym w portach Państwa Członkowskiego, w zakresie obowiązywania postanowień Konwencji Marpol;
- b) na morskich wodach terytorialnych Państwa Członkowskiego;
- c) w cieśninach wykorzystywanych w żegludze międzynarodowej, podlegających przepisom dotyczącym tranzytu, zgodnie z postanowieniami części III sekcji 2 Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza z 1982 roku, w zakresie, w jakim dane Państwo Członkowskie sprawuje jurysdykcję nad tymi cieśninami;
- d) w wyłącznej strefie ekonomicznej lub równoważnej strefie Państwa Członkowskiego, ustanowionej zgodnie z prawem międzynarodowym; oraz
- e) na otwartym morzu.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się do zrzutów substancji zanieczyszczających pochodzących z jakiegokolwiek statku, niezależnie od jego bandery, z wyjątkiem okrętów wojennych, jednostek pomocniczych marynarki wojennej lub innych statków będących własnością państwa lub obsługiwanych przez państwo i wykorzystywanych w danym momencie wyłącznie w niekomercyjnej służbie państwowej.

▼ M2*Artykuł 4***Naruszenia i wyjątki**

1. Państwa członkowskie zapewniają uznanie zrzutów substancji zanieczyszczających na którymkolwiek z obszarów określonych w art. 3 ust. 1 za naruszenia, chyba że:

- a) w przypadku substancji zanieczyszczających uregulowanych w załączniku I do konwencji MARPOL 73/78 zrzuty te spełniają warunki określone w prawidłach 15, 34, 4.1, 4.2 lub 4.3 załącznika I do konwencji MARPOL 73/78 oraz sekcji 1.1.1 części II-A Międzynarodowego kodeksu dla statków uprawiających żeglugę na wodach polarnych (zwanego dalej „kodeksem polarnym”);

▼ **M2**

- b) w przypadku substancji zanieczyszczających uregulowanych w załączniku II do konwencji MARPOL 73/78 zrzuty te spełniają warunki określone w przepisach 13, 3.1.1, 3.1.2 lub 3.1.3 załącznika II do konwencji MARPOL 73/78 oraz sekcji 2.1 części II-A kodeksu polarnego;
 - c) w przypadku substancji zanieczyszczających uregulowanych w załączniku III do konwencji MARPOL 73/78 zrzuty te spełniają warunki określone w przepisie 8.1 załącznika III do konwencji MARPOL 73/78;
 - d) w przypadku substancji zanieczyszczających uregulowanych w załączniku IV do konwencji MARPOL 73/78 zrzuty te spełniają warunki określone w przepisach 3, 11.1 i 11.3 załącznika IV do konwencji MARPOL 73/78 oraz sekcji 4.2 części II-A kodeksu polarnego;
 - e) w przypadku substancji zanieczyszczających uregulowanych w załączniku V do konwencji MARPOL 73/78 zrzuty te spełniają warunki określone w przepisach 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2 i 7 załącznika V do konwencji MARPOL 73/78 oraz sekcji 5.2 części II-A kodeksu polarnego; oraz
 - f) w przypadku pozostałości pochodzących z systemów oczyszczania gazów spalinowych zrzuty te spełniają warunki określone w przepisach 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 oraz 3.1.2 załącznika VI do konwencji MARPOL 73/78 z uwzględnieniem wytycznych opracowanych przez IMO, w tym rezolucji MEPC.340(77) w jej aktualnej wersji.
2. Każde państwo członkowskie przyjmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby przedsiębiorstwo lub inna osoba fizyczna lub prawna, które dopuściły się naruszenia w rozumieniu ust. 1, zostały pociągnięte do odpowiedzialności.

*Artykuł 6***Egzekwowanie przepisów w odniesieniu do statków w porcie państwa członkowskiego**

1. Jeżeli zaistniałe nieprawidłowości lub otrzymane informacje powodują podejrzenie, że statek pozostający dobrowolnie w porcie lub przy terminalu przybrzeżnym państwa członkowskiego zrzucił lub zrzucił substancje zanieczyszczające w którymkolwiek z obszarów, o których mowa w art. 3 ust. 1, to państwo członkowskie zapewnia, aby przeprowadzono odpowiednią inspekcję lub inne odpowiednie działanie, z uwzględnieniem odpowiednich wytycznych przyjętych przez IMO oraz zgodnie ze swoim prawem krajowym.
2. W zakresie, w jakim w wyniku inspekcji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ujawniono fakty mogące wskazywać na naruszenie w rozumieniu art. 4, państwo członkowskie stosuje przepisy niniejszej dyrektywy. Powiadamia się o tym właściwe organy tego państwa członkowskiego oraz państwa bandery.
3. Orientacyjny wykaz nieprawidłowości lub informacji, który należy wziąć pod uwagę przy stosowaniu ust. 1 niniejszego artykułu, przedstawiono w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

▼ B*Artykuł 7* **Egzekwowanie przepisów przez Państwa przybrzeżne w stosunku do statków w drodze**

1. Jeżeli podejrzewany zrzut substancji zanieczyszczających ma miejsce w obszarach wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b), c), d) lub e), a statek podejrzewany o zrzut nie zawija do portu Państwa Członkowskiego posiadającego informacje o podejrzewanym zrzucie, stosuje się następujące reguły:

- a) jeśli następny port, do którego zawija statek jest położony w innym Państwie Członkowskim, zainteresowane Państwo Członkowskie prowadzi ścisłą współpracę z tym państwem w zakresie inspekcji, o której mowa w art. 6 ust. 1 oraz przy podejmowaniu decyzji o odpowiednich środkach, jakie mają zostać zastosowane do takiego zrzutu;
- b) jeśli następnym portem, do którego zawija statek, jest port państwa znajdującego się poza obszarem Wspólnoty, Państwo Członkowskie podejmie niezbędne środki w celu poinformowania następnego portu zawinięcia statku o podejrzewanym zrzucie i wzywa państwo następnego portu do podjęcia odpowiednich środków w związku z tym zrzutem.

2. Gdy istnieją niepodważalne dowody na to, że statek pływający po obszarach wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b) lub d) dokonał na tych obszarach naruszenia, wynikiem którego był zrzut powodujący poważne szkody lub niebezpieczeństwo poważnych szkód dla wybrzeża lub związanych z tym interesów zainteresowanego Państwa Członkowskiego, lub dla zasobów w obszarach wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b) lub d), państwo to, z zastrzeżeniem postanowień części XII sekcji 7 Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza z 1982 roku, oraz, o ile dowody na to pozwalają, przekaże sprawę odpowiednim organom w celu wszczęcia postępowania, w tym zatrzymania statku, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Władze państwa bandery są informowane w każdym przypadku.

▼ M2*Artykuł 8***Kary administracyjne**

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1203 ⁽¹⁾ państwa członkowskie ustanawiają system kar administracyjnych w rozumieniu ich krajowego systemu prawnego za naruszenie przepisów krajowych wykonujących art. 4 niniejszej dyrektywy oraz zapewniają ich stosowanie. Przewidziane kary administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary administracyjne wprowadzone w ramach transpozycji niniejszej dyrektywy obejmowały grzywny, które nakłada się na przedsiębiorstwo pociągnięte do odpowiedzialności za naruszenie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1203 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępująca dyrektywy 2008/99/WE i 2009/123/WE (Dz.U. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

▼ **M2**

3. W przypadku gdy system prawny państwa członkowskiego nie przewiduje kar administracyjnych, niniejszy artykuł można stosować w taki sposób, że o zastosowanie sankcji, w tym grzywien, o których mowa w ust. 2, wnosi właściwy organ, a nakłada je właściwy sąd krajowy, przy jednoczesnym zapewnieniu skuteczności tych rozwiązań prawnych i równoważności ich skutku względem administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez właściwe organy. W każdym przypadku sankcje nałożone zgodnie z niniejszym ustępem muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz stosowane zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy. Do dnia 6 lipca 2027 r. zainteresowane państwa członkowskie powiadomią Komisję o przepisach ich prawa przyjętych na podstawie niniejszego ustępu oraz, niezwłocznie, o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów lub zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 8d

Skuteczne stosowanie sankcji

1. W celu zapewnienia skuteczności, proporcjonalności i odstraszającego charakteru sankcji państwa członkowskie zapewniają, aby przy określaniu i stosowaniu rodzaju i wysokości kary administracyjnej wobec przedsiębiorstwa uznanego przez właściwe organy za odpowiedzialne lub innej osoby prawnej lub fizycznej uznanej przez właściwe organy za odpowiedzialną – zgodnie z art. 8 – za naruszenie w rozumieniu art. 4 właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne okoliczności naruszenia, a w szczególności:

- a) charakter, wagę i czas trwania danego zrzutu;
- b) stopień zawinienia lub winy osoby odpowiedzialnej w rozumieniu systemu prawnego danego państwa członkowskiego;
- c) szkody wyrządzone środowisku lub zdrowiu ludzi przez dany zrzut, w tym, w stosownych przypadkach, jego wpływ na rybołówstwo, turystykę i społeczności nadbrzeżne;
- d) zdolność finansową przedsiębiorstwa odpowiedzialnego lub innej odpowiedzialnej osoby prawnej lub fizycznej;
- e) w stosownych przypadkach, korzyści ekonomiczne uzyskane lub oczekiwane przez przedsiębiorstwo odpowiedzialne lub inną osobę prawną lub fizyczną odpowiedzialną w wyniku danego naruszenia;
- f) środki podjęte przez przedsiębiorstwo odpowiedzialne lub odpowiedzialną osobę prawną lub fizyczną w celu zapobieżenia zrzutowi lub złagodzenia jego skutków;
- g) poziom współpracy przedsiębiorstwa odpowiedzialnego lub innej odpowiedzialnej osoby prawnej lub fizycznej z właściwym organem, w tym wszelkie działania mające na celu obejście lub utrudnienie odpowiedniej inspekcji lub innego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez właściwy organ; oraz
- h) wszelkie wcześniejsze naruszenia przepisów dotyczących zanieczyszczeń pochodzących ze statków, których dopuściło się przedsiębiorstwo odpowiedzialne lub inna odpowiedzialna osoba prawna lub fizyczna.

▼ M2

2. Państwa członkowskie nie mogą ustanawiać ani stosować kar administracyjnych za naruszenia objęte niniejszą dyrektywą, których poziom jest zbyt niski, aby zapewnić skuteczność, proporcjonalność i odstrasżający charakter tych kar.

▼ B*Artykuł 9***Zgodność z prawem międzynarodowym**

Państwa Członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy bez formalnej lub faktycznej dyskryminacji statków obcych i zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym, w tym postanowieniami sekcji 7 części XII Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza z 1982 roku, oraz niezwłocznie powiadamiają państwo bandery statku oraz każde inne zainteresowane Państwo o środkach podjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

▼ M2*Artykuł 10***Wymiana informacji i doświadczeń**

1. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie i Komisja – przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) – współpracują w zakresie wymiany informacji, wykorzystując unijny system wymiany informacji morskich określony w art. 22a ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/59/WE ⁽¹⁾ (zwany dalej „SafeSeaNet”) i w załączniku III do niej, w celu:

- a) polepszenia informacji wymaganych do skutecznego wykonywania niniejszej dyrektywy, w szczególności informacji przekazywanych przez europejski system satelitarnego wykrywania zanieczyszczeń ustanowiony na podstawie niniejszej dyrektywy (zwany dalej „CleanSeaNet”) i przez inne odpowiednie mechanizmy sprawozdawcze, aby wypracować wiarygodne metody śledzenia substancji zanieczyszczających w morzach;
- b) opracowania i wdrożenia odpowiedniego systemu kontroli i monitorowania, łączącego informacje przekazane zgodnie z lit. a) z informacjami udostępnianymi przez Komisję państwom członkowskim w SafeSeaNet, THETIS-EU i innych unijnych informacyjnych bazach danych i narzędziach, aby ułatwić proces wczesnej identyfikacji i monitorowania statków zrzucających substancje zanieczyszczające, z myślą o optymalizacji podejmowanych przez organy krajowe działań wykonawczych;
- c) optymalnego wykorzystywania informacji przekazywanych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10a, aby ułatwić dostęp do takich informacji oraz proces ich wymiany między właściwymi organami a organami innych państw członkowskich i Komisją, oraz

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

▼ **M2**

d) zapewnienia, do dnia 6 lipca 2030 r., aby właściwe organy przeprowadziły cyfrową analizę wszystkich ostrzeżeń o dużej wiarygodności oraz wskazały, czy weryfikują te ostrzeżenia o dużej wiarygodności przesyłane co roku za pośrednictwem CleanSeaNet, dążąc do zweryfikowania co najmniej 25 % tych ostrzeżeń o dużej wiarygodności, przy czym „weryfikacja” oznacza wszelkie działania następcze podejmowane przez właściwe organy w związku z ostrzeżeniem przesyłanym za pośrednictwem CleanSeaNet w celu ustalenia, czy dane ostrzeżenie odpowiada nielegalnemu zrzutowi. Jeżeli państwo członkowskie nie weryfikuje ostrzeżenia, powinno podać powody, dla których tego nie robi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje o poważnych przypadkach zanieczyszczenia pochodzącego ze statków były terminowo rozpowszechniane wśród zainteresowanych społeczności rybackich i nadbrzeżnych.

3. Komisja zapewnia zorganizowanie wymiany doświadczeń między organami krajowymi państw członkowskich i ekspertami, w tym z sektora prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego i związków zawodowych, w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy w całej Unii, aby wypracować wspólne praktyki i wytyczne w zakresie egzekwowania jej przepisów.

4. Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między właściwymi organami krajowymi państw członkowskich w zakresie sposobów zapewniania skutecznego ustalania i stosowania sankcji. Na podstawie tej wymiany informacji Komisja może zaproponować wytyczne, w tym wytyczne dotyczące rodzajów substancji zanieczyszczających i problematycznych obszarów wrażliwych.

*Artykuł 10a***Sprawozdawczość**

1. Komisja ustanawia elektroniczne narzędzie sprawozdawcze na potrzeby gromadzenia informacji dotyczących wdrażania systemu egzekwowania przepisów przewidzianego w niniejszej dyrektywie oraz wymiany tych informacji między państwami członkowskimi a Komisją.

2. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie następujących informacji dotyczących działań podejmowanych przez ich właściwe organy za pośrednictwem elektronicznego narzędzia sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 1:

- a) informacji dotyczących działań następczych podjętych przez właściwe organy w związku z ostrzeżeniem przesłanym za pośrednictwem CleanSeaNet lub powodów niepodjęcia działań następczych w związku z takim ostrzeżeniem, możliwie jak najszybciej po zakończeniu tego rodzaju działań lub po podjęciu decyzji o niepodjęciu działań następczych;
- b) informacji dotyczących inspekcji lub innych odpowiednich działań przeprowadzonych lub podjętych zgodnie z art. 6, możliwie jak najszybciej po zakończeniu inspekcji lub innych odpowiednich działań;

▼ **M2**

c) informacji dotyczących działań podjętych zgodnie z art. 7, możliwie jak najszybciej po zakończeniu takich działań; oraz

d) informacji dotyczących sankcji nakładanych zgodnie z niniejszą dyrektywą – po zakończeniu postępowania administracyjnego i, w stosownych przypadkach, sądowego – bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku w przypadku sankcji nałożonych w poprzednim roku kalendarzowym. Informacje dotyczące sankcji muszą zostać zanonimizowane w zakresie, w jakim obejmują dane osobowe.

3. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego artykułu, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące procedury przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2, w tym określić rodzaj informacji objętych obowiązkiem zgłoszenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o organach, które mają dostęp do elektronicznego narzędzia sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 10b***Szkolenia**

Komisja – przy wsparciu ze strony EMSA i we współpracy z państwami członkowskimi – ułatwia rozwijanie zdolności państw członkowskich poprzez organizowanie, w stosownych przypadkach, szkoleń dla organów odpowiedzialnych za wykrywanie i weryfikowanie naruszeń objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy oraz za wykonywanie kar i innych środków wynikających z takich naruszeń.

*Artykuł 10c***Publikacja informacji**

1. Na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10a Komisja podaje do wiadomości publicznej regularnie aktualizowany ogólnounijny przegląd sytuacji w zakresie wykonywania i egzekwowania niniejszej dyrektywy, w stosownych przypadkach po zakończeniu postępowania administracyjnego i sądowego. Informacje dotyczące sankcji muszą zostać zanonimizowane w zakresie, w jakim obejmują dane osobowe lub szczególnie chronione informacje handlowe. Przegląd ten musi zawierać informacje wymienione w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

2. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ Komisja podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony poufności informacji uzyskiwanych w ramach wykonywania niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

▼ **M2***Artykuł 10d***Ochrona osób zgłaszających potencjalne naruszenia i ochrona ich danych osobowych**

1. Komisja opracowuje, udostępnia i utrzymuje poufny internetowy zewnętrzny kanał zgłaszania nieprawidłowości służący do przyjmowania zgłoszeń w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 ⁽¹⁾ dotyczących potencjalnych naruszeń niniejszej dyrektywy oraz przekazuje takie zgłoszenia zainteresowanym państwom członkowskim.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe przyjmujące zgłoszenia dotyczące przypadków naruszenia niniejszej dyrektywy przedkładane za pośrednictwem kanału, o którym mowa w ust. 1, badały te zgłoszenia, w stosownych przypadkach reagowały na nie, przekazywały na czas informacje zwrotne na ich temat oraz podejmowały w związku z nimi działania następcze zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/1937.

3. Komisja może – zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. c) i h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁾ oraz zgodnie z jego art. 25 ust. 2 – ograniczyć stosowanie art. 4, 14–22, 35 i 36 tego rozporządzenia w odniesieniu do osób, których dane dotyczą, objętych zgłoszeniem przedłożonym za pośrednictwem kanału, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub wspomnianych w takim zgłoszeniu, i niebędących osobami, których dane dotyczą, przedkładającymi takie zgłoszenie. To ograniczenie może mieć zastosowanie wyłącznie przez okres niezbędny do zbadania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, przez właściwe organy państwa członkowskiego.

*Artykuł 12a***Ocena i przegląd**

1. Do dnia 6 lipca 2032 r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy. Ocena ta będzie opierać się co najmniej na następujących elementach:

- a) doświadczeniu zdobytym podczas wykonywania niniejszej dyrektywy;
- b) informacjach przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10a oraz ogólnounijnym przeglądzie sytuacji podanym do wiadomości publicznej zgodnie z art. 10c;
- c) wzajemnym oddziaływaniu niniejszej dyrektywy i innych odpowiednich przepisów prawa międzynarodowego i prawa Unii dotyczących ochrony środowiska morskiego i bezpieczeństwa morskiego; oraz
- d) najnowszych danych i wynikach badań naukowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼ M2

2. W ramach dokonywanego przeglądu Komisja, w stosownych przypadkach, ocenia możliwość zmiany zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę nowe lub zaktualizowane międzynarodowe standardy dotyczące zapobiegania zanieczyszczeniu przez statki uregulowane obecnymi i przyszłymi przepisami konwencji MARPOL 73/78, takie jak normy w zakresie morskich odpadów z tworzyw sztucznych, utraty kontenerów i utraty granulatu z tworzyw sztucznych.

*Artykuł 13***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) utworzony na mocy art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2099/2002 ⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002.

*Artykuł 16***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 kwietnia 2007 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa członkowskie nieposiadające bezpośredniego dostępu do morza lub nieposiadające portów morskich nie są zobowiązane do transpozycji i wykonania art. 6 i art. 7 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

▼ B*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 18***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ustanawiające Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) i zmieniające rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniom morza przez statki (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼ **M2***ZAŁĄCZNIK I***Niewyczerpujący wykaz nieprawidłowości lub informacji, o których mowa w art. 6**

1. Wszelkie nieprawidłowości związane z książką zapisów olejowych i innymi odpowiednimi książkami zapisów lub związane z innymi brakami dotyczącymi potencjalnych zrzutów wykryte podczas inspekcji przeprowadzonych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE ⁽¹⁾ przez zainteresowane państwo członkowskie, przez inne państwo członkowskie lub państwo sygnatariusza memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu w poprzednich portach zawinięcia.
2. Wszelkie nieprawidłowości związane z odprowadzaniem odpadów wytwarzanych przez statki lub powiadomieniem o nich zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 ⁽²⁾, które miało miejsce w zainteresowanym państwie członkowskim albo w państwie członkowskim poprzednich portów zawinięcia.
3. Wszelkie nieprawidłowości związane z niespełnieniem kryteriów korzystania z systemów oczyszczania gazów spalinowych stosowanych jako metody redukcji emisji określone w załączniku II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 ⁽³⁾, który odnosi się do wytycznych z 2009 r. dotyczących systemów oczyszczania gazów spalinowych określonych w rezolucji MEPC.184(59), zastąpionych wytycznymi z 2021 r. dotyczącymi systemów oczyszczania gazów spalinowych ustanowionymi w rezolucji MEPC.340(77).
4. Wszelkie informacje otrzymane od innego państwa członkowskiego dotyczące potencjalnego nielegalnego zrzutu ze statku, uzyskane w drodze procedur przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/59/WE ⁽⁴⁾, w tym wszelkie dowody lub uzasadnione podejrzenia dotyczące umyślnych zrzutów oleju lub innych naruszeń konwencji MARPOL 73/78 przekazane przez stacje nadbrzeżne państwa członkowskiego stacjom nadbrzeżnym zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 16 tej dyrektywy lub dotyczące wypadków lub kolizji zgłoszonych przez kapitana statku stacji nadbrzeżnej zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 17 tej dyrektywy.
5. Wszelkie inne informacje od osób zaangażowanych w eksploatację statku, w tym pilotów, które wskazują na nieprawidłowości związane z potencjalnym naruszeniem obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

▼ **M2***ZAŁĄCZNIK II***Informacje, które mają być zawarte w ogólnounijnym przeglądzie publikowanym przez Komisję, o którym mowa w art. 10c**

1. W odniesieniu do każdego zweryfikowanego i potwierdzonego przez państwo członkowskie przypadku zanieczyszczenia informacje zawarte w ogólnounijnym przeglądzie publikowanym przez Komisję zgodnie z art. 10c obejmują:
 - a) datę wystąpienia przypadku zanieczyszczenia;
 - b) dane identyfikacyjne statku uczestniczącego w przypadku zanieczyszczenia;
 - c) miejsce (szerokość i długość geograficzną), w którym doszło do przypadku zanieczyszczenia;
 - d) w stosownych przypadkach – zakres przypadku zanieczyszczenia (obszar i zasięg);
 - e) rodzaj substancji zanieczyszczającej;
 - f) państwa członkowskie, których to dotyczy;
 - g) opis działań weryfikacyjnych dotyczących przypadku zanieczyszczenia;
 - h) datę i godzinę działań weryfikacyjnych oraz aktywa wykorzystane do ich przeprowadzenia;
 - i) szczegółowe informacje o nałożonej karze administracyjnej.
2. W odniesieniu do każdego państwa członkowskiego zagregowane informacje zawarte w ogólnounijnym przeglądzie publikowanym przez Komisję zgodnie z art. 10c obejmują:
 - a) liczbę wykrytych potencjalnych przypadków zanieczyszczenia, o których powiadomił system CleanSeaNet;
 - b) liczbę potencjalnych przypadków zanieczyszczenia, o których powiadomił system CleanSeaNet, zweryfikowanych na miejscu przez państwo członkowskie;
 - c) liczbę potencjalnych przypadków zanieczyszczenia, o których powiadomił system CleanSeaNet, zweryfikowanych w inny sposób przez państwo członkowskie;
 - d) liczbę potwierdzonych przypadków zanieczyszczenia po weryfikacji (określonych szczegółowo według obszaru: wody terytorialne, w.s.e., otwarte morze);
 - e) liczbę zidentyfikowanych sprawców;
 - f) liczbę przypadków, w których nałożono sankcję.
3. Streszczenie – wyłącznie do celów referencyjnych – odpowiednich części konwencji MARPOL 73/78, które należy aktualizować za każdym razem, gdy wprowadzane są zmiany w konwencji MARPOL 73/78 istotne z punktu widzenia niniejszej dyrektywy.